

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการ
ดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการ
ฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕
และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

โดย นางสาวสุมาลี จำเริญ

นิติกร ๔ กองนิติการ

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐

ประเด็นที่ได้รับหมาย

- ส่วนที่ ๑ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ส่วนที่ ๒ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินการ

ส่วนที่ ๑

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่าย
เนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ทำไมต้องมีกฎหมาย ?

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๓๕

ความเป็นมา

๑. การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เกิดขึ้นมาก่อน

๒. มีกฎหมายเข้ามาควบคุมดูแล เพื่อคุ้มครองสาธารณะ-ผู้บริโภค

*** แต่เดิมกฎหมายฉบับนี้อยู่ในความรับผิดชอบของ
กระทรวงมหาดไทย ต่อมาได้โอนอำนาจหน้าที่มาอยู่ในความ
รับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม

๒๕๔๕

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๓๕

หลักการ

- มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน
- ฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์
- มีการตรวจโรค
- รับรองเนื้อสัตว์ที่จำหน่าย

โครงสร้างของกฎหมาย

๑. คำจำกัดความ
๒. การขออนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์
๓. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์
๔. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
๕. การจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเองหรือมิได้ถูกฆ่า
๖. สภาพบังคับ

๑. คำจำกัดความ มาตรา ๔

Q: ทำไมต้องมีคำจำกัดความ?

A: เพื่อระบุความหมายของคำ ตามที่ได้ให้ความหมายไว้เท่านั้น และเป็นความหมายที่ใช้เฉพาะกับพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น ไม่ใช่ความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไป *** เช่น

สัตว์ หมายความว่า สัตว์ที่มีไขสัตว์ป่า และหมายความเฉพาะ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ต่อมาได้มีกฎกระทรวง (พ.ศ.๒๕๓๖) กำหนดให้ไก่ เป็ด ห่าน เป็นสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ตามมาตรา ๒ กำหนดให้จะใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และยังมีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกมาใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๕

๑. คำจำกัดความ มาตรา ๔ (ต่อ)

เนื้อสัตว์ หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วซึ่งมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

เนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงเฉพาะเนื้อสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูปหรือปรุงสุก

โดยสรุป คำจำกัดความ กำหนดขึ้นเพื่อบริหารความหมายเฉพาะ และมิใช่ความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ***

๒. การขออนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๑-๑๔

ขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดมีดังนี้

๑. ยื่นคำขอตามแบบ ขจส. ๑ ม.๑๑

๒. ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

๓. อธิบดีหรือ พวจ. ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณา → อนุญาต → ม.๑๓
(ได้รับ ขจส. ๒)

ไม่อนุญาต → อุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน

คำวินิจฉัยอนุญาต/ไม่อนุญาต ของคณะกรรมการเป็นที่สุด ม.๑๒

๓. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ มาตรา ๑๕,๒๓,๒๔

๑. ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์ วัน เวลาที่ฆ่าสัตว์
ชื่อโรงฆ่าสัตว์ ตามแบบ พจส. ๔

๒. เสียค่าอากร/ค่าธรรมเนียม

๒.๑ โรงฆ่าสัตว์เอกชน

— เสียอากรการฆ่าสัตว์ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับ
ที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

๒.๒ โรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานราชการ

— เสียอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียม
โรงพักสัตว์ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ ๔
(พ.ศ. ๒๕๓๖)

๓. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ มาตรา ๑๕,๒๓,๒๔ (ต่อ)

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งและออกหลักฐานการรับแจ้งให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ กำหนดวัน เวลาฆ่าสัตว์ ตามแบบ ผจส. ๕-๑๐, ผจส. ๑๔ (ตามประเภทชนิดสัตว์ ชิ้นส่วนต่างๆ)
๔. ฆ่าสัตว์ตามวัน เวลาที่กำหนด
๕. พนักงานตรวจโรคสัตว์ ตรวจโรคก่อนฆ่าและหลังฆ่า
๖. พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
๗. นำสัตว์ออกไปจำหน่าย????

สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือโรคที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์
เป็นอาหาร ตาม มาตรา ๒๓,๒๔ มีอะไรบ้าง?

กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือ
เนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๑. สัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า
ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เป็นอาหาร ตามมาตรา ๒๓

- กาฬโรคสัตว์ปีก
- โรคกัมโบโร
- โรคไข้หวัด
- โรคไขข้อ
- โรคไขสมองอักเสบจากเชื้อไวรัส
- โรคคอนทาเซียสพลูโรนิวมอเนีย
- โรคนิวกลาสเชิล

สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือโรคที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์ เป็นอาหาร ตาม มาตรา ๒๓,๒๔ มีอะไรบ้าง? (ต่อ)

- ❖ โรคนิวโมเนอริส
- ❖ โรคบาดทะยัก
- ❖ โรคอหิวาต์สุกร
- ❖ โรคบรูเซลโลซิส
- ❖ โรคแอนแทรกซ์
- ❖ โรคปากและเท้าเปื่อย
- ❖ โรคเอดส์
- ❖ โรคฝีดาษ
- ❖ โรคพิษสุนัขบ้า
- ❖ วัณโรค
- ❖ โรคไฟลามทุ่งของสุกร
- ❖ สัตว์ที่ตั้งท้อง หรือสัตว์ที่เพิ่งตกลูกใหม่
- ❖ โรคมาเร็ก
- ❖ สัตว์ที่ฉีดวัคซีน ไม่ครบ 21 วัน
- ❖ โรคเมลลิโอไอโดซิส
- ❖ สัตว์ที่เป็นแผล ฝี
- ❖ โรคลาริงโกเทรคิโอติสติดต่อกัน
- ❖ สัตว์ที่เป็นโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาด
- ❖ โรคแลปโตสไปโรซิส
- ❖ สัตว์ที่ผสมแห้งมาก
- ❖ สัตว์ที่บวมทั้งตัว
- ❖ สัตว์ที่มีสารตกค้างกลุ่มเบต้าอะโกนิสท์
- ❖ สัตว์ที่มีไขสูง ตั้งแต่ 106 °F

สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือโรคที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์ เป็นอาหาร ตาม มาตรา ๒๓,๒๔ มีอะไรบ้าง? (ต่อ)

ข้อ ๒. เนื้อสัตว์ที่เป็นโรค หรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหาร
ตาม มาตรา ๒๔

- เนื้อสัตว์ที่ชำ หรือมีโลหิตคลั่ง
- เนื้อสัตว์ที่เป็นแผล ฝี หนอง เน่า หรือเนือตาย
- เนื้อสัตว์ที่เป็นโรคตามข้อ ๑
- เนื้อสัตว์ที่มีกลิ่นปัสสาวะ หรือกลิ่นยา
- เนื้อสัตว์ที่มีพยาธิ
- เนื้อสัตว์ที่เป็นโรคโลหิตเป็นพิษ
- เนื้อสัตว์ที่เป็นโรคดีซ่าน
- เนื้อสัตว์ที่อักเสบบวมเป็นแข็งเป็นไต
- เนื้อสัตว์ที่มีสารตกค้างกลุ่มเบต้าอะโกนิสท์
- เนื้อสัตว์ที่ไม่สะอาด ไม่สด หรือมีสีดำคล้ำ

๔. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ มาตรา ๒๒

พระราชบัญญัตินี้

หลักการ- การฆ่าสัตว์ต้องกระทำในโรงฆ่าสัตว์

ข้อยกเว้น- ไม่ต้องฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ มี ๓ กรณี

๑. ฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมในทางศาสนา
๒. ฆ่าสัตว์ในท้องที่ก้นดาด(ผวจ.เป็นผู้ออกประกาศเป็นครั้งคราว)
๓. ฆ่าสัตว์ในกรณีมีเหตุอันสมควรเป็นพิเศษ

ทั้งนี้ มาตรา ๒๒ กำหนดให้การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าต้องปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดในกฎกระทรวง

๔. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่า มาตรา ๒๒ (ต่อ)

กฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕

ขั้นตอนการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์มีดังนี้

๑. ยื่นแบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ฅจส. ๑๒
๒. เสียค่าอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ (ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖))
รวมทั้งค่าพาหนะและค่าเบี่ยงเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

๔. ขั้นตอนการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่า มาตรา ๒๒ (ต่อ)

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งการฆ่าสัตว์ ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นหนังสือแก่ผู้แจ้ง โดยพิจารณาเหตุผล ความจำเป็นในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
๔. ฆ่าสัตว์ตามชนิด จำนวนสัตว์ที่ฆ่าตามวัน เวลา และสถานที่ที่แจ้งไว้ (ห้ามฆ่าวันพระและวันสำคัญตามที่กษ.กำหนด)
*** ต้องมีการตรวจโรคโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ โดยพิจารณาตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาดหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖
๕. ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์

๕. การจำหน่ายสัตว์ที่ตายเองหรือมีได้ถูกฆ่า มาตรา ๒๕

๑. ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเองหรือมีได้ถูกฆ่าดำเนินการ

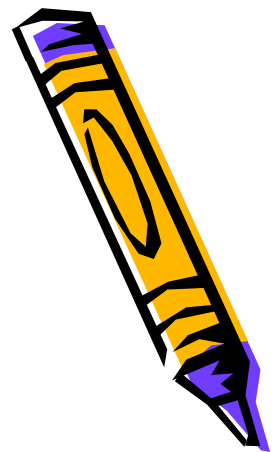
- นำเนื้อสัตว์ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือ
- กรณีจำเป็นขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจ

๒. พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่า

- เนื้อสัตว์ใช้เป็นอาหารได้ → พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรา
รับรองให้จำหน่าย

- เนื้อสัตว์ไม่เหมาะสมใช้เป็นอาหาร → พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลาย
ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ใช้เป็นอาหารได้
ตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง

๖. สภาพบังคับทางกฎหมาย (Sanctions)

Q: ทำไมกฎหมายต้องมีสภาพบังคับ?

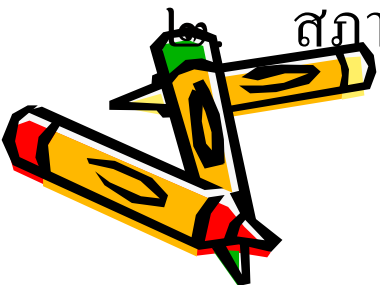
A: เพื่อให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ และบังคับใช้ได้จริง

แตกต่างจากคำสั่ง ระเบียบ และประกาศ ซึ่งอาศัยความสมัครใจ
หากไม่ปฏิบัติตามก็ไม่สามารถไปบังคับให้ปฏิบัติตามได้

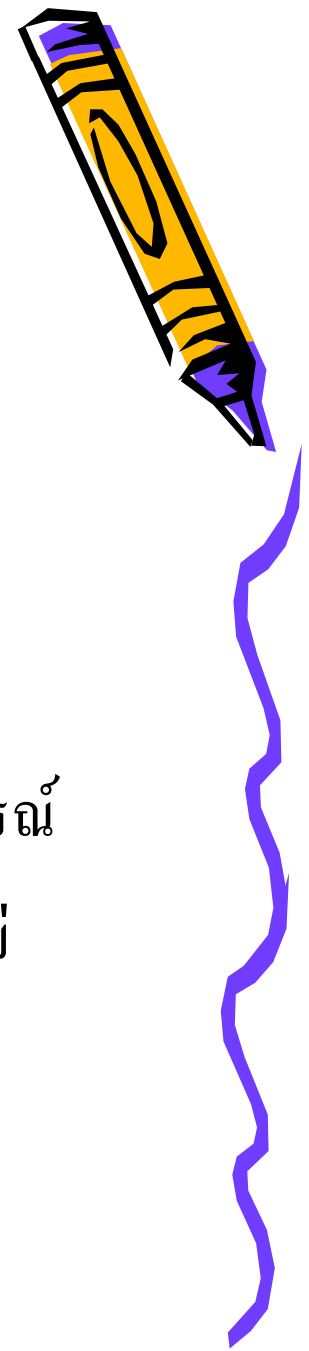
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีสภาพบังคับ ๒ ทาง คือ

๑. สภาพบังคับทางปกครอง ตาม มาตรา ๑๖-๑๙

๒. สภาพบังคับทางอาญา ตาม มาตรา ๒๖-๓๑

๖. สภาพบังคับทางกฎหมาย (Sanctions) (ต่อ)

๑. สภาพบังคับทางปกครอง

- พักใช้ใบอนุญาต ม.๑๖
- เพิกถอนใบอนุญาต ม.๑๗

******* การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ถูกกระทบสิทธิอุทธรณ์
ตาม ม.๑๒ คำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุด หากผู้ถูกกระทบสิทธิไม่
พอใจอีก ก็ไปฟ้องร้องในศาลปกครองต่อไป

๖. สภาพบังคับทางกฎหมาย (Sanctions) (ต่อ)

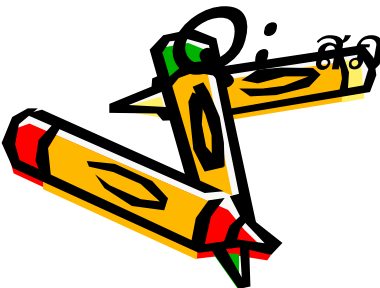

๒. สภาพบังคับทางอาญา

- โทษจำคุก
- โทษปรับ

ตัวอย่างเช่น ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาต ตาม ม.๑๑ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๒๓

; สภาพบังคับทางปกครองกับอาญา อะไรจะได้ผลดีกว่า?

ส่วนที่ ๒

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินการ

ประเภทปัญหาอุปสรรค

ประการแรก เนื้อหาของกฎหมาย

ประการที่สอง การบังคับใช้กฎหมาย

(ปัญหาในทางปฏิบัติ)

ประการแรก เนื้อหาของกฎหมาย

๑. ตามมาตรา ๑๑ การขออนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ใบอนุญาตใช้ได้ตลอดไป ไม่มีอายุของใบอนุญาต

ทางแก้ ต้องแก้ไขตัวเนื้อหาของพระราชบัญญัติฯ กำหนดอายุของใบอนุญาต เพื่อให้รัฐเข้าไปควบคุมตรวจสอบ อย่างน้อยทุกครั้งที่มีการขอต่อใบอนุญาต

ประการแรก เนื้อหาของกฎหมาย (ต่อ)

๒. ตามมาตรา ๒๔ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ประทับตราที่เนื้อสัตว์ มีปัญหาในทางปฏิบัติกับการประทับตรารับรองกับเนื้อสัตว์ปีก เนื่องจากสัตว์ปีกมีขนาดเล็กและมีการแยกเป็นหลายชิ้นส่วน การประทับตรารับรองจึงทำไม่ได้ในทางปฏิบัติ

ทางแก้ ออกประกาศ กษ. กำหนดวิธีการประทับตราซากสัตว์ แยกเป็นการประทับตราสัตว์ใหญ่ และสัตว์ปีก สำหรับสัตว์ปีกก็อาจใช้วิธีการประทับตราที่บรรจุภัณฑ์ หรือกระทำการใดๆ ให้ปรากฏเครื่องหมายตรารับรองว่าผ่านการตรวจจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

ประการแรก เนื้อหาของกฎหมาย (ต่อ)

๓. มาตรา ๒๒ (๒) “การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้น ประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่ก้นดาร์และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น”

มาตรา ๒๒(๒) เป็นดุลยพินิจของ ผวจ. ล้วนๆ ในการประกาศเป็นท้องที่ก้นดาร์ และไม่มีหลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาในการบังคับใช้ประกาศ

ทางแก้ ต้องมีการแก้ไขเนื้อหาของกฎหมาย โดยวางหลักเกณฑ์ในการประกาศเป็นท้องที่ก้นดาร์

๑. องค์ประกอบของท้องที่ก้นดาร์ → ต้องเข้าหลักเกณฑ์ที่กำหนด
๒. ระยะเวลาในการบังคับใช้ประกาศ → ใช้ได้นานเพียงใด

ฯลฯ...

ประการที่สอง การบังคับใช้กฎหมาย

๑. การฆ่าสัตว์เพื่อการบริโภคภายในท้องที่ กรณีการฆ่าเพื่อบริโภคในงานเลี้ยงสังสรรค์ งานประเพณี งานพิธีการทางศาสนา หรืองานบุญต่างๆ อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่?
 - พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคเท่านั้น ไม่รวมถึงการฆ่าเพื่อการบริโภคภายในครัวเรือน

ประการที่สอง การบังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)

๒. ปัญหาการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ตาม มาตรา ๑๖-๑๘ ไม่ค่อยมีการบังคับใช้กัน?
- ต้องมีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต โรงฆ่าสัตว์ โดย ปฏิบัติตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อปลายปี ๒๕๔๘ จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดแรกที่ยดำเนินการ พักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต โรงฆ่าสัตว์ที่ไม่ได้มาตรฐาน แล้ว

ประการที่สอง การบังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)

๓. กรณีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาตซึ่งเป็นของเอกชน ตั้งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ทำหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ ผู้ที่จะจ่ายค่าตอบแทนแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ คือ...?
- การตรวจโรคสัตว์ทั้งก่อนฆ่าและหลังฆ่า เป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ผู้จ่ายคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ที่รับผิดชอบ

ประการที่สอง การบังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาต จะมีอำนาจในการออกแบบตอรับแจ้งการฆ่าสัตว์ (พจส. ๕-๑๐, พจส. ๑๔) หรือไม่?
- ขั้นตอนการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์แจ้งตามแบบ พจส.๔ พนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งตามแบบ พจส. ๕-๑๐, พจส. ๑๔ ฉะนั้น การออกแบบตอรับแจ้งการฆ่าสัตว์ตามแบบ พจส. ๕-๑๐, พจส. ๑๔ จึงมีได้เฉพาะการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เท่านั้น

ฯลฯ...

บทสรุป

ปัญหาและอุปสรรค

ประการแรก เนื้อหาของกฎหมาย

ประการที่สอง การบังคับใช้กฎหมาย

บทสรุป (ต่อ)

๑. เนื้อหาของกฎหมาย

ดีไม่มีจุดบกพร่อง

๒. การบังคับใช้

เนื้อหาของกฎหมายดี + การบังคับใช้มีประสิทธิภาพ
= ได้เนื้อสัตว์ที่ปลอดโรค ปลอดสารตกค้าง โดยรวม
ปลอดภัยต่อการบริโภค ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครอง

จบการนำเสนอ
ขอขอบคุณค่ะ